

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.73/2025/6.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2026. március 13. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatali visszaélés büntette miatt Terhelt1 rendőr – helyesen – törzsőrmester vádlott ellen indított büntetőügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának 2025. szeptember 16. napján kihirdetett Kb.II.48/2025/7. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 300 (háromszáz) napi tételre súlyosítja és a vádlottat 1 (egy) év a soron következő fizetési fokozatba előresorolásra előírt várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetésre is ítéli.

Az így kiszabott összesen 390.000 (háromszázkilencvenezer) forint pénzbüntetés megfizetésére 10 (tíz) havi részletfizetést engedélyez.

Egyhavi részlet összege 39.000 (harminckilencezer) forint. Az első havi részlet 2026. április 10. napjáig, minden további részlet a soron következő hónap 10. napjáig esedékes.

A pénzbüntetés, illetve egyhavi részlet meg nem fizetése esetén a pénzbüntetést, vagy annak meg nem fizetett részét fogházbüntetésre kell átváltoztatni. Ez esetben egynapi tétel helyébe egynapi szabadságvesztés lép.

A Szegedi Regionális Nyomozó Ügyészség által lefoglalt és T97/52/2022/1. szám alatt tárgynyilvántartásba bevételezett dokumentumok lefoglalását megszünteti és az iratok között rendeli kezelni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2025. szeptember 16. napján kihirdetett Kb.II.48/2025/7. számú ítéletével Terhelt1 rendőr őrmester – helyesen rendőr törzsőrmester – vádlottat bűnösnek mondta ki hivatali visszaélés büntetében [Btk. 305. § c) pont], ezért őt 220 napi tétel, napi tételenként 1.300 forint pénzbüntetésre ítélte. A bíróság az így kiszabott összesen 286.000 forint pénzbüntetés megfizetésére 11 havi részletfizetést engedélyezett, meg nem fizetése esetére pedig rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 6.858 forint büntügyi költség megfizetésére.

[2] Az ítélet ellen a katonai eljárásra kijelölt ügyész a vádlott terhére, a büntetés súlyosítása, a pénzbüntetés napi tételszámának felemelése, valamint várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést. A vádlott és védője az ügydöntő határozatot annak kihirdetésekor tudomásul vette.

[3] Az ügyész fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtette, hogy a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa által kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek száma nem áll arányban a vádlott terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlyával. A várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetés mellőzése pedig az enyhítő körülmények túlsúlya ellenére sem indokolt, az nem szolgálja hatékonyan sem a generális, sem pedig a speciális prevenciós büntetési célokat. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság hiánytalanul számba vette az enyhítő körülményeket, ugyanakkor azok nem indokolják ilyen enyhe pénzbüntetés kiszabását és a katonai mellékbüntetés mellőzését. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során nem értékelte a vádlott kitartó szándékát, a hivatalos személyhez nem méltó viselkedését, és azt a körülményt, hogy újabb fegyelemsértés elkövetése miatt 2023. március 20. napján megrovásban részesült. Az ügyészi álláspont szerint a speciális és generál preventív büntetés kiszabási célok magasabb napi tételszámú pénzbüntetés és várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetés kiszabásával érhetőek el.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.803/2025/4. számú átiratában kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács a büntetőeljárást a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le, hatályon kívül helyezést eredményező abszolút vagy relatív hatályú eljárási szabálysértést nem vétett. A bűnösséget beismerő és a tárgyalás tartásához való jogról lemondó nyilatkozatot az elsőfokú katonai tanács a Be. 504. § (2) bekezdésében írt feltételek fennállása mellett, törvényesen fogadta el. Megjegyezte, hogy az ítéleti tényállás megalapozottsága a Be. 591. § (2) bekezdésének a) pontja alapján nem vizsgálható, ugyanakkor arra figyelemmel, hogy a korlátozott felülbírálat esetén a történeti tényállás a kijavításra vonatkozó szabályok szerint érinthető (BH2022.34. III. pontja), indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az ítéleti tényállás [11] bekezdésében szereplő nyilvánvaló elírást helyesbítse akként, hogy a hivatkozott bekezdés utolsó mondatának utolsó sorában szereplő, értelemzavaró „hogy” szócskát mellőzze; illetve az ítélet rendelkező és személyi részét pontosítsa akként, hogy a vádlott 2025. március 3. napjától törzsőrmester rendfokozatban teljesít szolgálatot. Az irányadó tényállás alapján a vádlott bűnösségére

levont elsőbírói következtetés okszerűnek, a bűncselekmény minősítését törvényesnek találta. Álláspontja szerint a katonai tanács indokolási kötelezettségének a Be. 562. § (4) bekezdésének megfelelő mértékben eleget tett. A fellebbviteli főügyészség érvelése szerint a katonai tanács a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket ítélete [19] bekezdésében hiányosan tárta fel, ami a vádlottal szemben eltúlzottan enyhe joghátrány kiszabásához vezetett. Súlyosító körülményként indítványozta figyelembe venni a hivatali bűncselekmények elszaporodottságát, valamint a katonai ügyész fellebbezésében írtaknak megfelelően a terhelt kitartó szándékát és a közelmúltban gyermeket világra hozó tanúval szemben megütött trágár és fenyegető hangnemet, amely a rendőrség törvényes működésébe vetett közbizalmat súlyosan sértette. Ugyancsak súlyosító tényezőként kérte értékelni, hogy a vádlottat a jelen eljárásban terhére rótt bűncselekmény elkövetését követően fegyelemsértés miatt megrovással sújtották. Az így kiegészített bűnösségi körülmények alapján a fellebbviteli főügyészségi érvelés szerint a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek száma nem tükrözi megfelelően a vádlott terhén megállapított hivatali bűncselekmény valós tárgyi súlyát, így annak lényeges felemelése indokolt a fellebbviteli eljárásban. Megjegyezte, hogy a katonai ügyész fellebbezésében arra is helytállóan mutatott rá, hogy a kitartó szándékkal megvalósított hivatali bűncselekményt elkövető vádlottnak az előresorolását hosszabb várakozási idő eltöltésével kell kiérdemelnie, ezért őt a Btk. 136. § (1) bekezdés b) pontja alapján várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetésre is kell ítélni. A leírtak alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, a vádlottal szemben kiszabott büntetést a pénzbüntetés napi tételszámának lényeges felemelésével súlyosítsa, a Btk. 136. § (1) bekezdés b) pontja, valamint a Btk. 140. § (1a) bekezdése alapján a vádlottat ítélje fizetési fokozatban várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetésre is, a vádlott személyes adatait a kifejtettek szerint pontosítsa. Egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[5] Az ügyészség által bejelentett fellebbezés alapján a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdése alapján

– korlátozottan – bírálta felül, figyelemmel arra, hogy a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be. A másodfokú bíróság a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen járt el. A felülbírálat ezért kizárólag a vádlottal szemben alkalmazott büntetésre vonatkozó sérelmezett rendelkezést, valamint a Be. 590. § (5) bekezdés c) pontja alapján a bűncselekmény jogi minősítését érintette. A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[6] A fellebbviteli bíróság azonban a Be. 590. § (5) bekezdése a) pontjában írtakra figyelemmel az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírált az elsőfokú eljárást. Így vizsgálta azt is, hogy a törvényszék nem vétett-e a Be. 608. § (1) bekezdésében írt, az ítélet abszolút hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést.

[7] A másodfokú katonai tanács előzményként megállapította, hogy a Szegedi Regionális Nyomozó Ügyészség 2025. április 10. napján 6.Nyom.140/2022. szám alatt nyújtott be vádiratot hivatali visszaélés büntette miatt Terhelt1 rendőr őrmester ellen. A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2025. május 9. napján hozott Kbpk.II.31/2025/5.

számú büntetővégzésével hivatali visszaélés büntette miatt a vádlottal szemben 220 napi tétel, napi tételenként 1300 forint pénzbüntetést szabott ki. Az így kiszabott mindösszesen 286.000 forint pénzbüntetés megfizetésére 11 havi részletfizetést engedélyezett és rendelkezett meg nem fizetés esetére a pénzbüntetés, illetve a pénzbüntetés meg nem fizetett részének szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A büntetővégzéssel szemben a törvényes határidőn belül az ügyészség és védő tárgyalás tartását indítványozta.

[8] Törvényesen járt el az elsőfokú katonai tanács, amikor – a vádirati indítványnak megfelelően, a jogszabályi feltételek fennállása mellett hozott büntetővégzéssel szemben előterjesztett tárgyalás tartására irányuló indítványokra figyelemmel – az ügyben előkészítő ülést tűzött ki. Ugyanakkor megsértette – a Be. 743. § (1) bekezdésére figyelemmel – a Be. 499. § (2) bekezdésében írt törvényi rendelkezést, amikor az előkészítő ülést nem a vádirat kézbesítésétől számított 3 hónapon belül tartotta meg. Ez az eljárási szabálysértés azonban az ügy érdemére nem volt kihatással. Az előkészítő ülésen az ügyész az előterjesztett indítványt fenntartotta, míg a védő azt – a vádlott hozzájárulásával – visszavonta, így a törvényszék katonai tanácsa a Be. 746. §-ának megfelelően a büntetővégzés és a tárgyalás tartása iránti indítványok lényegének ismertetését követően büntetővégzését hatályon kívül helyezte, majd – mivel a vádlott az előkészítő ülésen beismerte bűnösségét a terhére rótt bűncselekmény elkövetésében és a tárgyaláshoz való jogáról is lemondott – a bűnösséget beismerő nyilatkozatot az elsőfokú katonai tanács a Be. 504. § (2) bekezdésében írt feltételek fennállása mellett, törvényesen fogadta el. Az elsőfokú katonai tanács indokoltan járt el akkor is, amikor az előzőekre tekintettel a vádlottat a személyi körülményeivel kapcsolatban hallgatta ki. A másodfokú katonai tanács a korlátozott felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely megalapozná az ítélet hatályon kívül helyezését, ilyen eljárási szabálysértésre a jogosultak sem hivatkoztak.

[9] Az elsőfokú katonai tanács a vádirattal egyezően terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített az ítélet [9]-[15] bekezdésében. Az elsőfokú bíróság a váddal egyezően törvényesen minősítette a vádlott hivatali bűncselekményét. A vádlott azzal a magatartásával, hogy bűnügyi referensként hivatalos eljárás látszatát keltve elbeszélgetett tanúlval azért, hogy őt megfélemlítve tanú4 érdekében eljárva együttműködésre bírja rá apasági vizsgálat elvéggeztetése érdekében, megvalósította a Btk. 305. § c) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetést. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének a Be. 562. § (2) bekezdése figyelembevételével tett eleget, amit azzal egészít ki a másodfokú katonai tanács, hogy a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően az ítéleti tényállás [11] bekezdésének utolsó sorából mellözi az értelemzavaró „hogy” kötőszót.

[10] A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés alapos.

[11] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó enyhítő körülményeket helyesen tárta fel és rögzítette az ítélet [19] bekezdésében. A másodfokú katonai tanács ugyanakkor – egyetértve a fellebbviteli főügyészség indítványával – súlyosító körülményként értékelte a

hivatali bűncselekmények elszaporodottságát, a vádlott fenyegetett voltát, hogy magatartása súlyosan sértette a rendőrség törvényes működésébe vetett közbizalmat.

[12] A másodfokú katonai tanács ugyancsak egyetértett a fellebbviteli főügyészség azon álláspontjával, mely szerint a törvényszék helyesen alkalmazta a Btk. 33. § (4) bekezdését a három évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett hivatali büntett tekintetében, azonban a kiegészített bűnösségi körülményekre figyelemmel eltúlzottan alacsony – a bűncselekmény valós tárgyi súlyához nem igazodó – mértékben határozta meg a kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek számát. Ezért a fellebbviteli bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 300 napi tételre súlyosította.

[13] Az így kiszabott összesen 390.000 forint pénzbüntetés megfizetésére a Btk. 50. § (4) bekezdése alapján engedélyezett 10 havi részletfizetést, amelyre tekintettel állapította meg az egyhavi részlet összegét, és a Btk. 51. § (1) és (2) bekezdése alapján rendelkezett a pénzbüntetés, illetve az egyhavi részlet meg nem fizetése esetén a pénzbüntetés meg nem fizetett része átváltoztatásáról.

[14] A fellebbviteli bíróság az egyéni visszatartás keretében számba vehető katonai nevelőhatás maradéktalan elérése érdekében a vádlottal szemben katonai mellékbüntetés kiszabását is szükségesnek találta. Ezért az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a vádlottat a Btk. 140. § (1a) és (2) bekezdései szerint 1 év a soron következő fizetési fokozatra előírt várakozási idő meghosszabbítására is ítélte. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint a vádlott tekintetében az így kiszabott pénzbüntetés napi tételszáma igazodik az elkövetett cselekmény tárgyi súlyához, a vádlott személyiségében és a cselekményében rejlő társadalomra veszélyességhez, a bűnössége fokához, az enyhítő és súlyosító körülmények számához és nyomatékához, míg a pénzbüntetés törvényi minimumban meghatározott egynapi összege arányos a vádlott anyagi teherbíró képességével. A katonai mellékbüntetés alkalmazásával pedig a vádlottnak az előre sorolását hosszabb várakozási idő eltöltésével kell kiérdemelnie. A másodfokú katonai tanács meggyőződése szerint a vádlottal szemben az így kiszabott pénzbüntetés és katonai mellékbüntetés együttesen megfelelően szolgálja a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat.

[15] A másodfokú bíróság a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján pótlólag rendelkezett a Szegedi Regionális Nyomozó Ügyészség által lefoglalt és T97/52/2022/1. szám alatt tárgnyilvántartásba bevételezett dokumentumok lefoglalásának megszüntetéséről és azok iratok között történő kezeléséről.

[16] A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének további – a bűnügyi költség viselésére vonatkozó – rendelkezése törvényes, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
– helyes indokai alapján – helybenhagyta.

[17] A fellebbviteli bíróság ítélete a Be. 598. § (2) bekezdésén és a Be. 606. § (1) és (4) bekezdésén alapul.

Budapest, 2026. március 13.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k.
bíró

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa Kb.II.48/2025/7. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.73/2025/6. számú ítéletében írt változtatással 2026. március 13. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2026. március 13.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke